

«Αννα Καρένινα»: Μονότονη διγλωσσία

ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ Θέατρο του Πειραιά παρουσιάζεται η «Αννα Καρένινα» του Λέοντος Τολστόι, από το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τβερ σε σκηνοθεσία αλλά και διασκευή (νέα γραφή) Βέρας Εφρέμοβα. Η μετάφραση στα ελληνικά είναι της Παυλίνης Γαλανοπούλου.

Η σύζευξη δύο σχολών υποκριτικής έχει πολλά εύθραυστα σημεία, πολύ περισσότερο ό-

ταν το φαινόμενο της διγλωσσίας προστίθεται και επιβαρύνει το κείμενο. Στην προκειμένη περίπτωση η «Αννα Καρένινα» παρουσιάστηκε στην εξέλιξη 16 εικόνων, που έδρασαν κυρίως σαν υποτονικά φωτογραφικά στιγμιότυπα, ετερογενή, αργά σε εξέλιξη, ενώ μια βαριά, αμετακίνητη στωικότητα απλώθηκε στους θεατές που προσπαθούσαν να σιχράφουν την αποδομημένη «Αννα Καρένινα», έτσι ώστε να διατηρηθούν οι ισορροπίες του νοήματος του κειμένου και της εξέλιξης της πλοκής.

Χάθηκε, όμως, το σφρίγος της συγκίνησης μέσα από αυτήν τη γραμμική παράσταση όπου οι μεταπτώσεις της διάθεσης και οι μεταλλαγές των συναισθημάτων των δραματικών προσώπων περιορίστηκαν σε συζητημένες χειρονομίες και ελεγχόμενες ανατάσεις οργής.

Η σκηνοθεσία της Εφρέμοβα, δεν σχολίασε, αλλά διέτυπωσε τους δραματικούς χαρακτήρες με την αδηρή μέθοδο ενός ντοκιμαντέρ.

Ήταν εμφανές ότι ο ρώσικος θίασος κινήθηκε ουσιά και μετρημένα στις προδιαγραφές που απαιτούσε η κλασικότητα του κειμένου καθώς και η γραμμή της αντίστοιχης σχολής υποκριτικής. Προφανώς η παράσταση στα ρώσικα είναι λειτουργική και ομοιογενής. Η διασταύρωση δεν πέτυχε. Η Ελληνίδα Αννα Καρένινα (Τα-

τιάνα Λύγαρη) δεν κατάφερε να αγγίξει τις πολυδιάστατες προοπτικές του ρόλου. Έδωσε μια επιδερμική ερμηνεία που απονεύρωσε το χαρακτήρα.

Θαυμάσια τα σκηνικά του Α. Γ. Ιβάνοφ και τα κοστούμια (Ε. Α. Μογκιλίνσκαγια). Ταιριαστή η μουσική συνοδεία στον ήχο Τσαϊκόφσκι. Συζητημένος Καρένιν ο Α. Α. Τσουνόκοφ, παρορμητικός Βρόνσκι ο Κ. Γ. Γιουτσένκοφ.

Στη συγκεκριμένη παράσταση, η ουσία του νοήματος εγλωβίστηκε, παραχωρόντας το πεδίο στις σημασιοδοτικές χειρονομίες του σώματος και της έκφρασης. Όμως κατ' αυτόν τον τρόπο, αποδεκατίστηκε η παρουσίαση και ο σχολιασμός του κειμένου πάνω στο κέντρο των αντιθέσεων που προδιαγράφονται από τις αντιπαράθεσεις στο θεσμό της οικογένειας, της κοινωνικής περιθωριοποίησης καθώς και των επιπτώσεων ενός παράνομου έρωτα.

Η εκφορά του λόγου —για όσους δεν γνωρίζουν ρώσικα— παρέμεινε σε μια βουβή, ακατάληπτη μιμική αντιπροσωπευση έντονων παθών και καταστάσεων. Αλλά αν η νοηματική επικοινωνία καταστεί δύσκολη λόγω διγλωσσίας και δεν αντικτασταθεί από τον έντονο παλμό του συνασθηματος, έστω και υπό τη μορφή στιγμιότυπου, τότε τι μένει από το συγκεκριμένο κλασικό αριστούργημα;

